

γλυπτά.

Όλα τα παιδιά ενθουσιάστηκαν από την έκθεση αυτή, αφού ήταν κάτι πρωτότυπο και εντυπωσιακό. Μεγάλη έκπληξη μας προκάλεσαν τα πολύχρωμα γλυπτά, όχι μόνο γιατί μάθαμε ότι η τεχνική αυτή χρησιμοποιούνταν από τα αρχαία χρόνια, αλλά επειδή το αποτέλεσμα ήταν πραγματικά ξεχωριστό!

Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 24 Μαρτίου. Αξίζει τον κόπο να την επισκεφτείτε. Για μας πάντως, ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία που μας ξάφνιασε ευχάριστα!

Πολύχρωμοι θεοί

από το Μόναχο στην Αθήνα

Στις 21 Φεβρουαρίου η Α΄ τάξη του Σχολείου μας επισκέφτηκε το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Το πρόγραμμα περιλάμβανε ξενάγηση στις μόνιμες συλλογές του Μουσείου, καθώς και επίσκεψη στην περιοδική έκθεση «Πολύχρωμοι θεοί-Χρώματα στα αρχαία γλυπτά». Στην έκθεση αυτή παρουσιάζονται 21 επιχρωματισμένα εκμαγεία γνωστών αγαλμάτων και γλυπτών της ελληνικής και ρωμαϊκής αρχαιότητας. Συνολικά εκτίθενται 51 πρωτότυπα έργα του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, στα οποία διατηρούνται χρώματα όπως κόκκινο, πράσινο, κίτρινο και μπλε... Φυσικά, τα περισσότερα χρώματα δεν μπόρεσαν να διασωθούν από το πέρασμα των χρόνων. Γι' αυτό όμως φρόντισε το Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Από το 1982 έκανε έρευνες και με πολύ προσεκτικές αναλύσεις αποδόθηκαν τα χρώματα που κοσμούσαν αρχικά τα

Από την Ειρήνη Λορεντζάτου

Περί Αγάπης

Αγάπη

Η πραγματική αγάπη είναι πάντοτε συνασπισμένη με την προσφορά, τη θυσία, την ανιδιοτέλεια. Αγάπη είναι να χαίρεσαι με αυτόν που χαίρεται και να λυπάσαι με αυτόν που πονά. Αυτός που αγαπά, ανέχεται τον άλλο με τις ατέλειές του, χωρίς να τον περιφρονεί, χωρίς καν να τον κάνει να νιώθει άσχημα για αυτό που είναι. Όταν αγαπάς, ενδιαφέρεσαι τι θα γίνει ο άλλος, χωρίς όμως αυτό το ενδιαφέρον να γίνεται καταπίεση και επιβολή, και αυτό διότι η πραγματική αγάπη εμπереύει τον σεβασμό της ελευθερίας του άλλου, την εκτίμηση προς την προσωπικότητά του.

Παρεξηγημένη αγάπη είναι όταν ο άλλος γίνεται το αντικείμενο με το οποίο ικανοποιούμε τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας, όπως παραδείγματός χάριν, να έχουμε κάποιον επειδή απλώς

θέλουμε να είμαστε με κάποιον και όχι για συναισθηματικούς λόγους. Καταντούμε σε αυτή την παρεξηγημένη κατάσταση είτε όταν είμαστε φίλαυτο-δηλαδή εγωιστές- είτε όταν πάσχουμε από κοινωνική ανασφάλεια. Σε αυτή τη δεύτερη περίπτωση, ο φόβος μη τυχόν και μας απορρίψουν οι άλλοι μας κάνει να απαιτούμε συνεχώς επιβεβαίωση («Πες μου ότι με αγαπάς...» κ.λ.π.) Η ανασφάλεια, με τις απαιτήσεις που προτάσσει, μας εμποδίζει από το να γνωρίσουμε και να αγαπήσουμε τον άλλο για αυτό που πραγματικά είναι, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που μας εμποδίζουν οι απαιτήσεις που προτάσσει η φιλαυτία, ο εγωισμός.

Υπάρχει, όμως, και ένα τρίτο είδος αγάπης. Η αγάπη που πονά και πληγώνει τις καρδιές των ανθρώπων. Αυτό το είδος της αγάπης θα ήταν καλύτερο να το αποφεύγαμε γιατί πονάει πολύ. Όσοι δεν την έχουν νιώσει είναι απίστευτα τυχεροί. Όσοι όμως την έχουν βιώσει, έχουν καταλάβει τι σημαίνει να πονάς. Αυτή την αγάπη μπορούμε να τη νιώσουμε σε πολλές περιπτώσεις:

Α) Όταν αγαπάμε κάποιον ο οποίος δεν μας αγαπάει, μας περιφρονεί, μας μισεί, ή ακόμα χειρότερα, δεν μας ξέρει.
 Β) Όταν έχουμε σχέση με κάποιον και αυτός ο κάποιος μας χρησιμοποιεί ή «παίζει» μαζί μας για να περνάει καλά.
 Γ) Όταν αγαπάμε κάποιον ο οποίος έχει άλλη σχέση και βλέποντάς τον να πονάμε ακόμα περισσότερο.
 Δ) Όταν αγαπάμε κάποιον φίλο μας, ο οποίος το ξέρει και μας λέει ότι δεν μπορεί να μας δει διαφορετικά.
 Η αληθινή αγάπη μέσα στην ψυχή ενός ανθρώπου, είναι σαν δέντρο που σιγά-σιγά μεγαλώνει και σκεπάζει όλο και περισσότερους ανθρώπους κάτω από τη δροσερή σκιά του. Από εμάς, το μόνο που απαιτείται είναι να φροντίζουμε λίγο για την καλλιέργειά της, καθώς επίσης να την προστατεύσουμε από αυτά που θα μπορούσαν να την ξεριζώσουν από την καρδιά.

Παραμύθι Αγάπης

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα "νησί" όπου ζούσαν η Ευτυχία, η Λύπη, η Γνώση, η Αγάπη, ο Πλούτος, η Αλαζονία και "άλλοι".

Μία μέρα έμαθαν ότι το νησί θα βουλιάζε και όλοι πήγαν στις "βάρκες" τους και άρχισαν να φεύγουν. Η ΑΓΑΠΗ ήταν η μόνη που έμεινε πίσω. Ήθελε να είναι εκεί μέχρι την τελευταία στιγμή.

Όταν το νησί άρχισε να βουλιάζει η ΑΓΑΠΗ ζήτησε βοήθεια. Βλέπει τον Πλούτο και του λέει:

Μπορείς να με πάρεις μαζί σου?

Όχι, δεν μπορώ! Έχω χρυσάφι και ασήμι στη βάρκα μου και δεν έχω χώρο!

Δίπλα περνούσε η Αλαζονεία.

<<Σε παρακαλώ, βοήθησέ με!>> της είπε η ΑΓΑΠΗ.

<<Δεν μπορώ, είσαι βρεγμένη και θα μου λερώσεις την όμορφη βάρκα μου!

Τελευταία πέρασε η Ευτυχία. Αλλά ήταν τόσο ευτυχισμένη που ούτε άκουσε την ΑΓΑΠΗ να ζητάει βοήθεια.

Ξαφνικά ακούστηκε μία φωνή από έναν ηλικιωμένο κύριο που η ΑΓΑΠΗ δεν γνώριζε:

"Έλα εδώ, θα σε πάρω εγώ μαζί μου." της είπε.

Όταν έφτασαν στη στεριά ο κύριος έφυγε βιαστικά και η ΑΓΑΠΗ δεν πρόλαβε να τον ευχαριστήσει.

<<Γνώση, ποιος με βοήθησε?>> ρώτησε η ΑΓΑΠΗ

<<Ο Χρόνος!>> της απαντήσε η Γνώση.

<<Γιατί με βοήθησε ο Χρόνος?>> ξαναρώτησε η ΑΓΑΠΗ. Τότε η Γνώση χαμογέλασε και της είπε <<Μόνο ο Χρόνος, μπορεί να καταλάβει πόσο μεγάλη σημασία έχει στη ζωή η ΑΓΑΠΗ!

Υ.Γ.: Αφιερωμένο σ' αυτούς που "προσπέρασαν" την ΑΓΑΠΗ στη ζωή, με την ευχή γρήγορα να τη βρούν!

Λίγοι Τρόποι να μιλήσουμε για Αγάπη

-«Ο έρωτας είναι ένα άνθος που μέσα του ανθίζει καθετί που πρόκειται να ζήσει ή να αναπυχθεί» Giles Fletcher

-«Όποιος δεν έχει συναντήσει τον έρωτα, δεν έχει συναντήσει κανέναν» Χιλιανή παροιμία

-«Μια ζωή χωρίς έρωτα, είναι μία χρονιά χωρίς καλοκαίρι» Σουηδική παροιμία

-«Ο έρωτας δεν κοιτάζει με τα μάτια αλλά με την ψυχή»

William Shakespeare

-«Στο άγγιγμα του έρωτα καθένας γίνεται ποιητής» Πλάτων

-«Ένα σφουγγάρι για να σβήσω το παρελθόν, ένα τριαντάφυλλο για να γλυκάνω το παρόν και ένα φιλί για να χαϊρετήσω το μέλλον» Αραβική παροιμία

-«Αν θέλεις να έχεις νέα της καρδιάς, ρώτησε την όψη του προσώπου» Παροιμία από την Καμπότζη

-«Δεν ξέρω κι ούτε αναρωτιέμαι αν στην καρδιά σου κρύβεις ενοχές. Όπως και να είναι εγώ σ'αγαπώ» Thomas Moore

-«Αν η καρδιά που αγαπάει πολύ γνώριζε από πριν καθαυτή τη κατάσταση, θα απέφυγε τον κεραυνοβόλο έρωτα» Stredal

-«Μια ερωτευμένη καρδιά είναι πάντα νέα» Γαλλική παροιμία

-«Όποιος δεν ζηλεύει, δεν είναι ερωτευμένος»

Άγιος Αυγουστίνος

-«Να αγαπάς όποιον σε αγαπά» Βολταίρος

-«Πες μου ποιον αγαπάς και θα σου πω ποιος είσαι» Αφρικανική παροιμία

-«Όποιος δεν έχει ποτέ ερωτευτεί, δεν έχει ποτέ ζήσει»

John Gay

-«Ο έρωτας είναι η σοφία των τρελών και η τρέλα των σοφών»

Samuel Johnson

-«Ο έρωτας είναι τυφλός και οι ερωτευμένοι δεν βλέπουν τις γλυκές τρέλες που κάνουν» William Shakespeare

-«Η πιο μεγάλη ευτυχία μέσα στη ζωή είναι η σιγουριά πως αγαπιέται κανείς» Victor Hugo

-«Ο έρωτας είναι σαν την ιλαρά: όλοι πρέπει να την περάσουμε»

Jerome K. Jerome

-«Ο έρωτας και ο βήχας δεν κρύβονται» George Herbert

-«Καμιά αγάπη δεν συγκρίνεται με την πρώτη αγάπη»

Λαϊκή ρήση

-«Σ' αγαπώ, κι αν η αγάπη σου είναι βαθιά σαν τη δική μου, τότε δεν θα κοροϊδεύεις τους ποιητές» Edward Bulwer-Lytton

-«Ω, τι βάσανο να σ' αγαπώ όπως εγώ αγαπώ. Για τον έρωτά σου με πονά ο αέρας, η καρδιά και το κεφάλι μου. Ποιος θα μου αγοράσει το χρυσοϋφαντο εκείνο σιρίτι και αυτή την κλωστή λευκής θλίψης που έχω, να κάνω μαντιλάκια; Ω, τι βάσανο να σ' αγαπώ όπως σ' αγαπώ!» Federico Garcia Lorca

-«Η φωτιά του έρωτα λιώνει ακόμη και τα αιωνόβια χιόνια»

Ρωσική παροιμία

-«Αν η ελπίδα δεν υπήρχε, η καρδιά θα γινόταν κομμάτια» Thomas Fuller

Και αυτό σημαίνει να ζεις...

Υπάρχουν 4 κατηγορίες ανθρώπων... Αυτοί που δεν πρόλαβαν να γεννηθούν... Αυτοί που γεννήθηκαν αλλά πέθαναν πρόωρα ... Αυτοί που εξήσαν σπαταλώντας τη ζωή τους και μια μικρή κατηγορία.. Εκείνοι που αποφάσισαν να ζήσουν δημιουργικά ...

Τη πρώτη φορά που άκουσα το θάνατο ενός παιδιού, αισθάνθηκα τη ματαιότητα του κόσμου να με πνίγει. Αναρωτιόμουν με ποιο δίκαιο δικάζεται η ζωή κ ο θάνατος. Γιατί κάποιος τόσο νέος που δεν πρόλαβε να ζήσει σχεδόν τίποτα να φύγει και αν υπάρχει κάποιος λόγος που συμβαίνουν όλα ... Ένας τόσο άδικος θάνατος. Τι σκοπό θα μπορούσε να εξυπηρετεί; Μήπως την αποφυγή ενός δυσμενούς μελλοντος; Ίσως... αλλά και πάλι ποιος είναι ικανός να κρίνει; Δε ξέρω, όπως και εσύ. Γιατί δεν είμαστε και ούτε θα είμαστε ποτέ ικανοί να γνωρίζουμε..

Η δεύτερη, η τρίτη, η τετάρτη είδηση ... Συνεχώς γεμίζουν την καθημερινότητά μας και κάθε φορά νιώθεις το ίδιο συναίσθημα. Κάτι που δεν μπορείς ν' αντιμετωπίσεις, γιατί είναι απλώς κάτι που συμβαίνει.. Και εσύ στέκεσαι άπραγος. Όχι γιατί δεν θέλεις να κάνεις κάτι για αυτό αλλά γιατί δε μπορείς.

Αυτή τη φορά η είδηση δεν είχε την ίδια επίδραση στην ψυχολογία μου. Όχι γιατί δεν με στεναχώρησε. Απλά κατάλαβα ότι το μοναδικό πράγμα που μπορώ να κάνω για αυτό είναι να ζήσω όσο

πιο όμορφα και ενεργά μπορώ. Να μη θεωρώ το μέλλον μου δεδομένο και η στόχοι μου να μην απευθύνονται μόνο στο μακρινό μέλλον αλλά κάθε μου στιγμή να γίνεται ο νέος μου στόχος. Αυτό το παιδί ήταν τρίτη λυκείου. Ακριβώς σαν και μας... Αυτό που σκέφτηκα αμέσως ξέρεις ποιο ήταν; ..Πέθανε τώρα που ουσιαστικά αρχίζει ζωή του... Τι έζησε Το αγχος των πανελληνιων, Το διάβασμα;... Και ακριβως τότε κατάλαβα το λάθος μου... Η ζωή αρχίζει όταν γεννιέσαι, όχι όταν βγαίνεις από μια κατασταση...

Με ποιο δικαίωμα έλεγα πως δεν έζησε τίποτα; Απλά δεν είχα συνειδητοποιήσει ποτέ πως είχα ορίσει λάθος την ίδια τη ζωή.. επειδή δεν άφηνα τον εαυτό μου να θεωρήσει τις οικογενειακες στιγμες χαρα της ζωής. Δεν τον άφηνα να θυμάται τα παιδικα του χρόνια. Δεν τον αφήναν χαρεί την ικανοποίηση της γνώσης που μου προσφέρεται... Δεν άφηνα να χαρεί μια μικρή στιγμή... Πίστευα πως ζω για να ζήσω κάτι όμορφο που έρχεται. Δεν συνειδητοποιούσα και ακομα δεν ειμαι σίγουρη πως το έχω συνειδητοποιήσει-ότι κάθε δευτερόλεπτο είναι χαρά... Μια λέξη ένα χαμόγελο.. κάθε τι που δυστυχώς σήμερα επιδεικτικά αγνοούμε είναι το νόημα. Είναι η ζωή.. Και το νόημα της είναι να δημιουργούμε, ν' αγαπάμε και να εκτιμάμε όσα έχουμε. Το να ζούμε καλύπτοντας απλά της ανάγκες μας είναι κάτι χειρότερο από θανατο. Γιατι απλά υπάρχουνς .. αναπνέεις... χωρίς όνειρα, χωρίς στόχους. Αυτό δεν καλείται ζωή αλλά επιβίωση.

Να προσπαθείς πάντα για το καλύτερο. Ποτέ μη χαρμίσεις χρόνο για να φοβηθείς να κάνεις πράξεις τα όνειρα σου. Να δοκιμάζεις κάτι όταν πραγματικά το επιθυμείς. Να ξέρεις πως είσαι ο μοναδικός άνθρωπος που γνωρίζεις καλύτερα από όλους τι θελεις, τι δυνατοτητες έχεις και πως μπορείς να χρησιμοποιήσεις καλύτερα τις πιο ισχυρές πτυχές του εαυτού σου για να επιτυχείς. Για να είσαι ευτυχισμενος. Ένα πράγμα να φοβάσαι μόνο μη σπαταλήσεις τη ζωή σου...

Αν ψάξω...

Αν ψάξω να σε βρω ανάμεσα στα αστέρια, θα δυσκολευτώ πολύ.
Αν ψάξω να σε βρω μέσα σε ένα λιβάδι λουλουδιών δύσκολα θα σε ξεχωρίσω.
Αν ψάξω να σε βρω στην απέραντη θάλασσα, δεν θα σε βρω ποτέ.
Αν όμως ψάξω να σε βρω μέσα στην καρδιά μου, θα σε ακούσω στον χτύπο της.

Το απροσδόκητο

Το τελευταίο μου κρασί θα πιω αυτό βράδυ τον ύπνο μου τον έχασα τον έπνιξα στο χάδι. Μέσα στον άδειο δρόμο μου, μέσα στο άδειο φέμα έχασα ένα μου όνειρο και έχασα εσένα.

Η απελπισία μου βουβή, ανέγγιχτη ερωμένη το πετρωμένο την ζητά σαν καλλονή βαμμένη Το πρόσωπο της κρύφτηκε μέσα σε δυο καθρέφτες, τα όνειρα της μοιάζουνε σαν να 'ναι δυο δραπέτες.

Τα μάτια σου εγώ κοιτώ κι ας κρύβουν την αλήθεια τα όνειρα μου μοιάζουνε τα ίδια και τα ίδια. Μεσ την βαθιά σιωπή, μέσα στην άδεια σκόνη έκρυσπα την αλήθεια μου αυτή που με θυμώνει

Μια απροσδόκητη βροντή ακούω μεσ την νύχτα μα η απελπισία μου η πικρή είναι μια χαρτορίχτρα. Η αστραπή έδωσε φως στο μαύρο πρόσωπο σου και έτσι γνώρισα εγώ τον άλλο εαυτό σου.

Με ένα σου φως, με μια αλήθεια θα διαλυθούν τα παραμύθια θα σε έχω πάντα μεσ στην καρδιά μου κι ας είσαι μακριά μου

Σε νιώθω δίπλα μου, σα να 'σαι ο άγγελος μου Θα σε κρατήσω μέσα μου σα να 'σαι φυλαχτό μου.

Τα μάτια σου εγώ κοιτώ κι ας κρύβουν την αλήθεια τα όνειρα μου μοιάζουνε τα ίδια και τα ίδια. Μεσ την βαθιά σιωπή, μέσα στην άδεια σκόνη έκρυσπα την αλήθεια μου αυτή που με θυμώνει.

Stendhal «Το Μοναστήρι της Πάρμας»
Εκδόσεις Γκοβόστη Μετάφραση: Γιάννης Μπεράτης

Τέλος 18ου αιώνα. Στη Βόρεια Ιταλία οι ιδέες της Γαλλικής

Επανάστασης εμπνέουν αλλά και διχάζουν την Ιταλία που είναι διασπασμένη σε πολλά μικρότερα βασίλεια. Ο έφηβος ήρωάς μας, ο ευγενής Φαμπρίσιο ντελ Ντόγκο κρυφά από τον πατέρα του, ταξιδεύει στη Γαλλία για να πολεμήσει στο πλευρό του ειδώλου του, του Βοναπάρτη. Όταν επιστρέφει έχει απομυθοποιήσει τους επαναστάτες και καταδιώκεται από τις αρχές της χώρας του. Με τη βοήθεια της θείας του, της γοητευτικής Δούκισσας Σανσεβερίνας καταφεύγει στη Νάπολη, όπου σπουδάζει θεολογία με στόχο να καταλάβει τη θέση του

επισκόπου στην Πάρμα. Από την άλλη μεριά, η θεία του Σανσεβερίνα προσπαθεί να αποκτήσει επιρροή πάνω στον ηγεμόνα της Πάρμας ώστε να του εξασφαλίσει τη θέση αυτή. Γύρω από τους δύο ήρωες περιπλέκεται πλήθος προσώπων της αυλής και της πολιτικής. Μέσα από τις περιπέτειες και τους έρωτές τους ξεδιπλώνεται ο αυταρχισμός, η αυθαιρεσία και ο ναρκισσισμός της τυρρανίας και του μοναρχικού καθεστώτος. Στο βιβλίο περιγράφεται άψογα η αυθαιρεσία του μοναρχισμού, η κολακεία στην ανώτερη εξουσία, η αυλοδουλεία και η χρήση πλαγιών μέσων για την απόκτηση εξουσίας, όλα όσα θρέφουν και ενδυναμώνουν ένα αυταρχικό καθεστώς.

Ο Παναγιώτη Μαρκολέφας διαβάζει:

Διδώ Σωτηρίου «Ματωμένα Χώματα»

Η Διδώ Σωτηρίου, μέσα από το έργο της αυτό, περιγράφει τη ζωή μιας κοπέλας, της Αλίκης. Η Αλίκη, ένα μελαχρινό, κατάξανθο κορίτσι με μαύρα μαλλιά, γεννήθηκε στα παράλια της Μικράς Ασίας και πιο συγκεκριμένα στην Ιωνία, το 1909. Εκείνη και η οικογένειά της ζούσαν άριστα, αφού ευημερούσαν, όπως άλλωστε και οι περισσότεροι Έλληνες της εποχής στην περιοχή αυτή. Βαθιά μέσα τους όμως, παρά την όμορφη σχετικά ζωή τους, είχαν πάντα σαν διακαή πόθο την οριστική τους απελευθέρωση.

Ήταν το 1919, όταν οελληνικός στρατός, ή αλλιώς «οι Έλληνες», ήρθε επιτέλους στην Μικρά Ασία, με στόχο την απελευθέρωση των πολυπόθητων εκείνων περιοχών. Το χαρμόσυνο αυτό γεγονός στάθηκε το εναρκτήριο λάκτισμα και απαρχή εορταστικών εκδηλώσεων, γιορτών, παρελάσεων.

Όμως, η λάθος πολιτική της ελληνικής ηγεσίας επέτρεψε στον συγκεντρωμένο από τον Κεμάλ Ατατούρκ στρατό να απωθήσει τον ελληνικό, που είχε προχωρήσει πολύ βαθιά. Και ήρθε η καταστροφή. Αφανισμός περιουσιών, πόλεων, μα πάνω απ' όλα αμέτρητων ανθρώπων. Όσοι κατάφεραν, κατέφυγαν στην Ελλάδα, και έγιναν πρόσφυγες στην ίδια τους ουσιαστικά τη χώρα. Ο πατέρας της Αλίκης, ένας άνθρωπος τίμιος, αισιόδοξος και απλόχερος καταστράφηκε οικονομικά και αναγκάστηκε να σώσει την Αλίκη και ένα άλλο παιδί τους, δίνοντάς το σε συγγενείς για να ζήσουν καλύτερα.

Οι πόλεμοι φέρνουν πόνο και πληγές που πολύ δύσκολα κλείνουν...

Η Μενελίνα Κουγιουμτζοπούλου διαβάζει:

Oscar Wilde «Το πορτρέτο του Dorian Grey»

Ένα απάνθισμα:

1. Ζει την ποίηση που δεν μπορεί να γράψει. Οι άλλοι γράφουν την ποίηση που δεν τολμούν να ζήσουν.(κεφ. 4)
2. Ποιος μπορεί να πει πού τελειώνουν σαρκικές παρορμήσεις, ή που αρχίζουν οι φυσικές.(κεφ. 4)

3. Η βάση της αισιοδοξίας είναι απλά και μόνο ο φόβος.(κεφ. 6)
4. ...κανένας μας δεν ανέχεται να έχουν οι άλλοι τα ελαττώματα που έχουμε εμείς.(κεφ. 1)
5. Το γέλιο δεν είναι καθόλου κακή αρχή για μια φιλία, και οπωσδήποτε είναι το καλύτερο τέλος της.(κεφ. 1)
6. Αλλά η ομορφιά, η αληθινή ομορφιά, τελειώνει εκεί που αρχίζει η έκφραση της πνευματικότητας. Το ίδιο το πνεύμα είναι από τη φύση του μια υπερβολή και καταστρέφει κάθε αρμονία.(κεφ. 1)

Από την Χρυσάνθη Κωνσταντινίδου

Από τον Λουκά Μποράκη